

mv. til indsatte, der udstår fængselsstraf eller forvaring i kriminalforsorgens institutioner, at institutionens leder, under hensyn til forholdene i den enkelte institution og i det omfang ordens- og sikkerhedsmæssige hensyn taler herfor, kan fastsætte begrænsninger for, hvilke genstande de besøgende må medtage eller være i besiddelse af under besøget. Institutionens leder kan herunder fastsætte bestemmelser om, at de besøgende ikke må medbringe genstande, som er vanskelige at undersøge og andre genstande, som det ikke er tilladt for de indsatte at have i institutionen.

Mobiltelefoner må ikke medbringes ved besøg. Dette gælder dog ikke, hvis den besøgende er advokat og beskikket for eller valgt af den pågældende som forsvarer i den straffesag, der har ført til indsættelse i institutionen, eller i en verserende straffesag, eller efter retsplejelovens § 733 er antaget af justitsministeren til at beskikkes som offentlig forsvarer, jf. besøgsbekendtgørelsens § 7 og varetægtsbekendtgørelsens § 49.

I lukkede institutioner er det et vilkår for besøgstilladelse, at den besøgende lader medbragte genstande og sin yderbeklædning undersøge. I åbne institutioner kan det gøres til et vilkår for besøgstilladelse, at den besøgende lader medbragte genstande og sin yderbeklædning undersøge, jf. besøgsbekendtgørelsens §§ 8 og 9.

Undersøgelse af yderbeklædning foretages ved, at den besøgende opfordres til at fremvise genstande, som den besøgende har i lommer mv. Undersøgelsen kan endvidere omfatte eftersyn af den besøgendes yderbeklædning ved anvendelse af metaldetektor. I lukkede institutioner kan der foretages videregående undersøgelse af besøgendes yderbeklædning, hvis der i det enkelte tilfælde er en begrundet mistanke om, at den besøgende vil foretage indsmugling. Videregående undersøgelse af besøgendes yderbeklædning foretages ved, at den besøgende opfordres til at aftage sin yderbeklædning med henblik på, at institutionen kan foretage en nærmere undersøgelse, jf. besøgsbekendtgørelsens § 10. Hvis undersøgelse af den besøgendes yderbeklædning skal finde sted, skal det forinden tilkendegives den besøgende, at undersøgelsen kun kan gennemføres med den besøgendes samtykke, og at det vil medføre afvisning, hvis den pågældende nægter at lade sig undersøge, jf. besøgsbekendtgørelsens § 11.

Der er endvidere i flere af kriminalforsorgens institutioner fastsat lokale retningslinjer om muligheden for at medtage mobiltelefoner og lignende kommunikationsudstyr for andre personer end besøgende.

For de ansatte i kriminalforsorgen gælder der yderligere et generelt forbud mod at anvende private mo-

biltelefoner og personsøgere i kriminalforsorgens institutioner. Hvis der på tjenestestedet opstår et konkret behov for at lade enkelte medarbejdere benytte mobiltelefon i tjenesten, kan tjenestestedet dog give tilladelse hertil. En sådan tilladelse er betinget af, at tjenestestedet forinden har afprøvet, at mobiltelefonen ikke fremkalder forstyrrelser i den elektroniske overvågning, radiokommunikationsudstyret mv. Det følger således af en meddelelse om ansattes brug af private mobiltelefoner m.v. i kriminalforsorgens administrative regelsamling, at forbuddet er begrundet med hensynet til at undgå, at signalerne fra mobiltelefoner kan forstyrre andre former for elektroniske apparater, der indeholder følsom elektronik.

Det nævnte forbud er i de seneste år kun blevet håndhævet i begrænset omfang, idet de bagvedliggende hensyn ikke længere gør sig gældende i fuldt omfang.

3.1.2. Der findes ikke i dag bestemmelser, der gør det strafbart for anholdte og fængslede at være i uretmæssig besiddelse af en mobiltelefon eller andet lignende kommunikationsudstyr.

Der findes heller ikke bestemmelser, der gør det strafbart at bistå en anholdt eller fængslet person med at sætte sig i besiddelse af kommunikationsudstyr. Indsmugling af en mobiltelefon til en anholdt eller fængslet person (eller forsøg herpå) er således ikke selvstændigt kriminaliseret. Det er heller ikke strafbart for besøgende og andre personer at medtage kommunikationsudstyr i kriminalforsorgens institutioner.

Den, som ulovligt sætter sig i forbindelse med nogen fængslet eller tvangsansbragt person, kan efter straffelovens § 124, stk. 3, straffes med bøde eller fængsel indtil 3 måneder. Handlinger, der sigter mod at etablere en sådan forbindelse, herunder f.eks. ved indsmugling af en mobiltelefon, kan ikke straffes som forsøg på at etablere forbindelsen, jf. straffelovens § 21, stk. 3, hvorefter forsøg – for så vidt ikke andet er bestemt – kun straffes, når der for lovovertrædelsen kan idømmes en straf, der overstiger fængsel i 4 måneder.

3.1.3. I stedet for strafansvar kan der over for indsatte, som findes i uretmæssig besiddelse af en mobiltelefon, computer mv., reageres med disciplinærstraf i form af straffecelle, jf. straffuldbyrdelseslovens § 67, nr. 7, og § 68, stk. 2, nr. 7, jf. genstandsbekendtgørelsen § 35, stk. 2, jf. § 2, stk. 1, nr. 11 og 15. Det samme gælder for indsatte i de lukkede fængsler og arresthuse, der findes i uretmæssig besiddelse af fjernsyn, spillekonsoller og lignende.

Indsatte i de lukkede fængsler, som findes i besiddelse af en mobiltelefon, bliver i dag normalt ikendt